अयास्य आङ्गिरसः। बृहस्पतिः। त्रिष्टुप्

इमां धियं सप्तशीष्णीं पिता न ऋतप्रजातां बृह्तीमीविन्दत्।

तुरीयं स्विज्जनयद्विश्वजन्योऽयास्यं उक्थिमन्द्राय शंसन्॥ १०.०६७.०१

नः- अस्माकम्। पिता- आचार्यः। सप्तशीर्ष्णीं- सप्तभूमिकायुक्ताम्। ऋतप्रजाताम्- सत्यजाम्। बृहतीम्- महतीम्। इमाम्- एताम्। धियम्। अविन्दत्- लेभे। विश्वजन्यः- सर्वभूतिहतः। अयास्यः- प्राणशक्तिसंपन्नः। आस्याद्यदयते तेनेति छान्दोग्ये। इन्द्राय- परमेश्वराय। शंसन्- स्तुवन्। उक्थम्- मन्त्रमयीं वाचम्। तुरीयम्- वैखरीम्। तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्तीति श्रुतेः। जनयत्- ससर्ज॥१॥

ऋतं शंसन्त ऋजु दीध्याना दिवस्पुत्रासो असुरस्य वीराः।

विप्रं पदमङ्गिरसो दर्धाना यज्ञस्य धार्म प्रथमं मनन्त॥ १०.०६७.०२

तम्- सत्यम्। शंसन्तः- प्रशंसन्तः। ऋजु- आर्जवण। दीध्यानाः- ध्यायन्तः। असुरस्य-प्राणदस्य। दिवः- नभसः। पुत्रासः- सूनवः। वीराः- समर्थाः। विप्रं पदम्- मेधाविनां गतिम्। दधानाः- धारयन्तः। अङ्गिरसः- अङ्गनशीला उपासकाः। यज्ञस्य धाम- उपासनसदनम्। प्रथमम्। मनन्त- मननं कुर्वन्ति ॥२॥

हंसौरिव सिर्विभिर्वावद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्।

बृहस्पतिरभिकनिकदुद्रा उत प्रास्तौदुच विद्वाँ अगायत्॥ १०.०६७.०३

हंसैरिव वावदद्भिः- हंसध्विनिभिः। सिविभिः- मित्रैः। अश्मन्मयानि- अश्मोपलिक्षतजडमयानि। नहना- बन्धनानि। व्यस्यन्- विक्षिपन्। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। गाः- चिद्रश्मीनुिद्श्य। अभिकिनिकदत्- जगर्ज। उत- अपि च। प्रास्तौत्- ऋग्भिः प्रस्तौति। विद्वान्- ज्ञानी। अगायत्- सामिभर्गायित॥३॥

अवो द्वाभ्यां पुर एकया गा गुह्य तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ।

बृहस्पति्स्तर्मसि ज्योतिरिच्छन्नुदुस्रा आकुर्वि हि तिस्र आवः॥ १०.०६७.०४

अनृतस्य सेतौ गुहा- असत्यस्थाने । तिष्ठन्तीः- बन्धने स्थितान् । गाः- चिद्रश्मीन् । अवः- अधः स्थितान् । द्वाभ्याम्- अभ्युदयिनःश्रेयसाभ्याम् । उद्धरित । परः- परस्तादवस्थितानभ्युदये स्थितान् । एकया- निःश्रेयसेन उद्धरित । बृहस्पितः- मेधाधिदेवता । तमिस- अन्धकारे । ज्योतिः । इच्छन्- कामयमाना । उस्राः- चिद्रश्मीन् । आकः- प्रादुर्भूतानकार्षीत् । तिस्रः- द्वारः । वि आवः- विवृतवती । हि- खलु ॥४ ॥

विभिद्या पुरं शयथेमपाचीं निस्त्रीणि साकमुद्धेरेकृन्तत्।

बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामकं विवेद स्तनयन्निव द्योः॥ १०.०६७.०५

शयथा- उपशयेन स्थित्वा। अपाचीम्- पराङ्मुखम्। पुरम्- आवरणम्। विभिद्य- भित्त्वा। उद्धेः- हृदयसमुद्रात्। साकम्- युगपदेव। त्रीणि- उषसं सूर्यं गाम्। निः अकृन्तत्- निरगमयत्। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। उषसम्- ज्ञानोदयदेवताम्। अर्क- अर्च्यम्। सूर्य- आत्मानम्। गाम्- चिद्रिश्मम्। द्योः- नभः। स्तनयन्निव- गर्जन्तीव। विवेद- प्रापयित॥५॥

इन्द्रौ वुलं रिक्षतारं दुर्घानां करेणेव वि चकर्ता रवेण।

स्वेदांश्चिभिराशिरमिच्छमानोऽरौद्यत्पणिमा गा अमुष्णात्॥ १०.०६७.०६

इन्द्रः- ईश्चनशीलो बृहस्पितः। दुघानाम्- चिद्रश्मीनाम्। रिक्षतारम्- बन्धकम्। बलम्- दुष्टबलम्। करेणेव- हस्तेन यथा तथा। रवेण- केवलशब्देन मन्त्रात्मकेन। वि चकर्त- विशेषेण चिच्छेद। स्वेदाञ्जिभिः- शुभ्रालङ्कारसम्पन्नैर्मरुद्भिः। आशिरम्- सङ्गमम्। इच्छमानः- कामयमानः। पणिम्- धनैकलक्ष्यम्। अरोदयत्- अनाशयत्। गाः- चिद्रश्मीन्। अमुष्णात्- आजहार ॥६॥

स ई सत्येभिः सिविभिः शुचद्भिर्गोधीयसुं वि धनुसैरैदर्दः।

ब्रह्मणस्पतिर्वृषिभिर्वराहेर्घर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यनिट्॥ १०.०६७.०७

सः- असौ बृहस्पतिः। सत्येभिः- सत्येः। शुचद्भिः- दीप्तैः। धनसैः- धनसम्भक्तृभिः। सिविभिः-मित्रैर्मरुद्भिः प्राणविशेषैः। ईम्- एनम्। गोधायसम्- चिद्रिश्मबन्धकम्। वि अदर्दः- व्यदारयत्। ब्रह्मणस्पतिः- मेधाधिदेवता । वृषिभः- वर्षकैः । वराहैः- श्रेष्टाहर्तृभिः । धर्मस्वेदेभिः-कठिनकर्मसाधकैर्मरुद्भिः । द्रविणम्- चिद्रिहेमसम्पदम् । व्यानट्- व्याप्नोति ॥७ ॥

ते सत्येन मनेसा गोपितिं गा ईयानासं इषणयन्त धीभिः।

बृहस्पतिर्मिथोअवद्यपेभिरुदुस्त्रिया असृजत स्वयुग्भिः॥ १०.०६७.०८

ते- अमी मरुतः प्राणिवशेषाः। सत्येन मनसा- सत्यमार्गयुक्तिचित्तेन। गाः- चिद्रश्मीन् प्रति। इयानासः- गच्छन्तः। गोपितम्- चिद्रिश्मिपालकम्। धीभिः। इषणयन्त- इच्छन्ति। बृहस्पितः- मेधािधदेवता। मिथो अवद्यपेभिः- दोषात्पालकैर्मरुद्धिः प्राणिवशेषैः। स्वयुग्भिः- आत्मयोगद्वारा। उस्त्रियाः- चिद्रश्मीन्। उत् असृजत्- निरगमयत्॥८॥

तं वर्धयन्तो मृतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानंदतं सुधस्थे।

बृहस्पतिं वृषेणं शूरसातौ भरेभरे अनुं मदेम जिष्णुम्॥ १०.०६७.०९

सधस्थे- सहस्थाने। सिंहमिव नानदतम्- सिंहगर्जनयुक्तम्। वृषणम्- वर्षकम्। जिष्णुम्-जयशीलम्। तम्- अमुम्। बृहस्पतिम्- मेधाधिदैवतम्। शूरसातौ- शूरसम्भजने। भरेभरे-प्रतियुद्धे। शिवाभिर्मतिभिः- मङ्गळमननेः। वर्धयन्तः। अनु मदेम- अनुतुष्येम ॥९॥

यदा वाजमसनिद्धिश्वरूपमा द्यामरुक्षुदुत्तराणि सद्गी।

बृहस्पितं वृषेणं वर्धयन्तो नाना सन्तो बिभ्रेतो ज्योतिरासा॥ १०.०६७.१०

यदा । विश्वरूपं वाजम्- बृहस्पितः विश्वरूपसम्पदम् । असनत्- अभजत् । द्याम्- चिदाकाश्चम् । उत्तराणि सद्म- तत्स्थश्रेष्ठसद्नानि । अरुक्षत्- आरोहिति । तदा । वृषणम्- वर्षकम् । बृहस्पितम् । आसा- मन्त्रेण । वर्धयन्तः । ज्योतिः । बिभ्रतः- धारयन्तः । नाना- नानाविधाः । सन्तः- साधवो भवन्ति ॥१० ॥

सत्यामाशिषं कृणुता वयोधे कीरिं चिद्धचर्वथ स्वेभिरेवैः।

पश्चा मृघो अप भवन्तु विश्वास्तद्रौदसी शृणुतं विश्वमिन्वे॥ १०.०६७.११

वयोधे- हव्यधारणाय। सत्याम्- अवितथाम्। आशिषम्। कृणुत- कुरुत। स्वेभिः एभिः-स्वगतिभिः। कीरिम्- साधकम्। अवथ- रक्षथ। पश्चा- अनन्तरम्। विश्वाः- सर्वाः। मृधः-हिंसित्र्यः। अप भवन्तु- नश्यन्तु। विश्वमिन्वे- सर्वप्रीणियत्र्यो। रोद्सी- द्यावापृथिव्यो। शृणुतम्॥११॥

इन्द्रौ मुह्ना महतो अर्णुवस्य वि मूर्धानमभिनदर्बुदस्य।

अहन्नहिमरिणात्सप्त सिन्धून्देवैद्यीवापृथिवी प्रावंतं नः॥ १०.०६७.१२

इन्द्रः- परमेश्वरः। मह्ना- स्वमिहम्ना। महतः- बृहतः। अर्णवस्य- उदकवतः। अर्बुदस्य- मेघस्य जडोपलिक्षितस्य। मूर्धानम्- मुख्यस्थानम्। वि- विशेषेण। अभिनत्- बिभेद्। अहिम्- अप्रज्ञाख्यिबलस्थम्। अहन्- अनाशयत्। सप्त सिन्धून्- मूलशक्तिधाराः। अरिणात्- निरगमयत्। देवः- द्योतनशक्तिभिः। द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो। नः- अस्मान्। प्रावतम्- प्रकर्षेण रक्षतम्॥१२॥